

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno V. usque ad X.

Luxemburgi, 1748

CCXIII. Restitutio seu nova erectio Provinciæ Regni Hiberniæ Fratrum
Ordinis B. Mariæ de monte Carmelo structioris observantiæ dudum
reviviscentis, cui adjudicantur omnes Conventus nunc existentes, & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75393)

che qui si abbiano, come espressamente, formalmente apposte, espresse, e ripetite, anche rispetto alle facoltà da Noi concesse a Monsignor Governatore di Ancona, e di lui successori, per potere procedere, tanto congiuntamente, che separatamente con voi, e colli vostri Successori. Non ostante che le Persone, che avessero, o potessero allegare di avere, circa le suddette cose, qualche privilegio, non siano state chiamate, e non siano state sentite, poichè questa è la nostra precisa e deliberata volontà. Volendo, che il presente nostro Chirografo, vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore con la semplice nostra sottoscrizione, benchè non si ammetta, e non si registri in Camera, secondo la Bolla di Pio IV. nostro Predecessore de *Registrandis*, alla quale, oltre alla Bolla, Moti Proprii, Brevi, Chirografi, anche per via di nuove Permissioni, Concessioni, ed altri qualunque Indulti nostri, e de Nostri Predecessori a favore di qualunque persona quantosivoglia Privilegiata, Privilegiatissima, che per comprenderla si ricercasse di farne una espresa, & individua menzione benchè muniti di decreti irritanti, ed altre formule, e clausole; anche derogatorie più effrenate, insolite, & inusitate, che avessero bisogno di espresa specificazione, e che si dovessero registrare di parola in parola, Decreti Camerali, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Stili, Usi, Consuetudini, anche immemorabili confermati, e confermate in forma specifica dalla santa Sede, e qualunque altra cosa che facesse, o potesse fare in contrario, avendone di esse, e di tutte, e ciascheduna di esse il tenore, qui per espresso, e di parola in parola inserito, e registrato, supplendo noi colla pienezza della nostra Potestà Pontificia ad ogni vizio, e difetto, quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse intervenire, per questa volta sola, e per la piena, e totale esecuzione di quanto si esprime nel presente, e nell'altro suddetto Chirografo, anche con pienezza di Derogatoria delle Derogatorie, ed alla Regola della nostra Cancellaria *de non tollendo Jus quæstum* ampiamente, pienamente, ed espressamente deroghiamo. Non intendiamo, come nell'altro suddetto nostro Chirografo nè vogliamo che s'intenda, o possa intendersi fatto pregiudizio alcuno alle ragioni, che in qualsivoglia modo competono alla nostra Reverenda Camera Apostolica. Dato dal nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo dì 20. Settembre 1737. Clemens Papa XII.

§. 5. Cum autem, sicut eadem expositio sub-
jungebat prædicti exponentes præmissa, quo fir-
mius subsistant, Apostolica Confirmationis nos-
træ patrocinio communiri summopere desiderent,
Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere
volentes, & eorum singulares personas a quibus-
vis excommunicationis, suspensionis, & inter-
dicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris,
& penis a Jure, vel ab homine quavis occasio-
ne, vel causa latis, si quibus quomodolibet in-
notatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat
consequendum harum serie absolventes, &
absolutos fore censentes, supplicationibus eorum
nomine Nobis super hoc humiliter porrectis in-
clinati, Chirographa nostra præinserta cum om-
nibus, & singulis in eis contentis, & expressis,
ac inde legitime secutis, & securis quibuscum-
que, auctoritate Apostolica tenore præsentium
confirmamus, & approbamus. Illisque inviola-
bilis apostolica firmitatis robur adjicimus, ac om-
nes, & singulos Juris, & facti, ac solemnitatum
quarumcumque tam ex Juris communis, & Con-
stitutionum Apostolicarum, necnon dictæ Civi-
tatis, aliorumve quorumvis Statutorum, eor-
umque reformationum, & novarum additio-
num præscripto, quam de stylo, & consuetu-

dine, seu alias quomodolibet in similibus et-
iam de necessitate observandarum, & alios
quoslibet, etiam quantumvis formales, & sub-
stantiales defectus, si qui in præmissis, seu eo-
rum aliquo principaliter, vel accessorie, aut
alias quomodolibet intervenerint, seu interve-
nisse dici, censerit, vel prætendi possent, sup-
plemus, & sanamus, ac penitus, & omnino
tollimus, & abolemus.

§. 6. Decernentes easdem præsentis literas,
& in eis contenta quæcumque semper firma,
valida, & efficacia existere, & fore, suosque ple-
narios, & integros effectus sortiri, & obti-
nere, ac illis ad quos spectat, & pro tem-
pore spectabit in omnibus, & per omnia ple-
nissime suffragari, & ab eis respective invio-
labilitate observari, sicque in præmissis per quos-
cumque Judices Ordinarios, & Delegatos
etiam causarum Palatii Apostolici Auditores,
ac S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales,
etiam de latere Legatos, nec non Camera No-
stræ Apostolicæ Præsidentes Clericos, Thesau-
rarium generalem, ceterosque Officiales, &
Ministros, nunc, & pro tempore existentes,
sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter ju-
dicandi, & interpretandi facultate, & auctori-
tate, judicari, & diffiniri debere, ac irritum,
& inane si secus super his a quoquam quavis
auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit
attentari.

§. 7. Non obstantibus constitutionibus, &
ordinationibus Apostolicis, nec non prædictæ
Civitatis, aliisque quibuscumque etiam Jutamento,
confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate
alia roboratis statutis, & consuetudinibus, pri-
vilegiis quoque, Indultis, & Literis Aposto-
licis in contrarium præmissorum quomodolibet
concessis, confirmatis, & innovatis, nec non
omnibus illis, quæ in Chirographis præinsertis
concessimus non obstat ceterisque contra-
riis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majo-
rem sub Annulo Piscatoris, die 8. Octobris 1737.
Pontificatus nostri Anno Octavo.

Restitutio seu nova erectio Provinciæ Regni Hi-
bernæ Fratrum Ordinis B. M. de Monte Car-
melo strictioris observantiæ dudum reviviscen-
tis cui adjudicantur omnes Conventus nunc
existentes, & imposterum recuperandi.

CLEMENS PP. XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis officii, quo Catholica Ecclesia per
universum Terrarum orbem diffusa regimi-
ni, divina dispositione præsidemus, sollicitu-
do nos admonet ut felici, prosperoque Chris-
tiffidelium, qui e fluctibus sæculi in portum vitæ
Religiosæ confugerunt, gubernio, atque direc-
tioni, etiam per Provinciarum, ubi olim florentes,
& idem quod orthodoxa Religio accepit, detri-
mentum passæ, iterum benedicente bonorum om-
nium largitore, revirescere caperunt, restitutio-
nem, sive novam erectionem providere inter-
dam studeamus, sicut locorum, personarum, &
temporum qualitatibus mature perpensis, ad Dei
gloriam, & Religionis incrementum, atque ani-
marum salutem expedire in Domino arbitra-
mur.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt
dilecti filii moderni Agens Venerabilem Fra-
trum Catholicorum Antistitem Regni Hiberniæ,
& Procurator dilectorum itidem filiorum Fratrum
Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo stricti-
oris observantiæ nuncupatorum ejusdem Re-

juxta eas ubi-
que judican-
dum esse de-
clarat.

Contraria
tollit.

Dat. die 8.
Octob. 1737.
An. VIII.

CCXIII.

Exordium.

Ordo Car-
melitarum o-
lim in Regno
Hiberniæ flo-
rescens.

gni,

Prædictas
syngraphas
confirmat
Pontifex.

Instituta in
bi Provincia.Temporum
varietate ex-
tincta.Resurrecti
postmodum
hicce tempo-
ribus Ordo.Fratres ita-
que PP sup-
plicat pro
nova erectio-
ne Provin-
cie.Concedit
Clemens.

gni, quod Fratres prædicti Ordinis anno 1260. tempore Henrici III. Regis, ut asseritur, Hiberniam ingressi, ita religiose vitæ, ac doctrinæ exemplis populos illos in ejusdem Ordinis venerationem perduxerunt, ut tempore Eduardi IV. sive I. Andegavensis Regis circa annum 1303. in Provinciam coalescentes ad triginta duos Conventus habuissent, ac per tercetos, & amplius annos quamplurimos viros Ordinis prædicti virtutibus, ac literis insignes Sacris Infulis fuisse decoratos memoria traditum sit.

§. 2. Subinde autem propter persecutionem Catholicis ab asserta Regina Elisabetha motam, insitiamque Fratribus præfatis, aut occisis, aut fugatis, Provincia illa extincta fuit; Postmodum vero Fratres illuc redeuntes, adusque Cromwelli Tyranni, a quo penitus deleti fuere, tempus perdurarunt. Sub Jacobo II. clar. me. dum vixit Angliæ, & Scotiæ VII. Rege iterum restaurationem aggressi cum ipso etiam Rege patrium solum relinquere ab intruso Guillelmo III. coacti se se in Gallias receperunt.

§. 3. Denique ad propria reversi, & in dies Deo propitio, crescentes, sub cura, & auxilio Provinciæ Reformate Turoniæ præfati Ordinis fuerunt, a qua præclaris Charissimi in Christo filii nostri Jacobi III. Magnæ Britannię Regis Illustris, & dilecti itidem filii nostri Josephi Renati, dum viveret, tituli S. Laurentii in Lucina Presbyter S. R. E. Cardinalis Imperiali nuncupati Hiberniæ apud nos, & hanc Sanctam Sedem Protectoris studiis, & opera separatis anno 1729. unus Generalis Commissarius, & Vicarius ex ipsismet Fratribus constitutus, datulque fuit, sub quo usque ad duodecim Conventus recuperati sunt: In Congregatione vero eorumdem die 23. Septembris proxime elapsi in Conventu Dublinensi celebrata novos Rectores Domorum eligentes, & suffragantes pene omnes in favorem Generalis Commissarii, & Vicarii, dilecto pariter filio moderno Priori Generali totius prædicti Ordinis preces obtulerunt, ut quamvis sola ipsis facultas sex simul eidem Generali Priori præsentandi inesset, tamen dictum Generalem Commissarium, & Vicarium sibi Superiorem designare, & confirmare mallet.

§. 4. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat præfati Fratres proprium mendicantium Institutum adimplentes, ad pastorale animarum ministerium obeundum ab ipsis Archiepiscopis, & Episcopis, secum ibidem adhibeantur, atque adeo ab iisdem quoque præfatis commendentur, ut quemadmodum ceteri mendicantium Ordines ibidem, & alibi propriam Provinciam obtinent, ita ipsis etiam suam Provinciam habere, Provinciam eligere, aliosque Ministros, & Officiales deputare, & omnia, sicut antea in more positum erat, facere, & constituere liceat, atque hujus rei causa memoratus Prior Generalis prædicti Ordinis desuper præmissis exposcullatus assentientiam quidem suam promittens, hujusmodi vero facultatem a nobis sibi esse impetrandam responderit: Nobis propterea Antistites, & Fratres præfati humiliter supplicari fecerunt, ut opportune sibi in præmissis providere, & ut infra indulgere de Apostolica benignitate dignemur.

§. 5. Nos igitur eosdem Antistites, & Fratres specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum ferie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, attentis narratis, & audito dilecto itidem filio nostro Nerio S. R. E. præfata Diacono Cardi-

nali Corsino nuncupato, nostro secundum carnem Nepote, apud nos, & sedem præfatum ejusdem Regni Hiberniæ moderno Protectore, cui hoc negotium commisimus, super veritate omnium supra expositorum informante Provinciam strictioris observantiæ præfati Ordinis totius Regni Hiberniæ sedendi cum omnibus Conventibus nunc existentibus, & in posterum recuperandis, ceterisque annexis, & connexis in pristinum statum cum facultatibus eligendi proprium Provinciam, Diffinitorium, aliosque Officiales, & Ministros deputandi, auctoritate Apostolica tenore præsentium restituimus, ac de novo, quatenus opus sit, erigimus, & constituimus, ipsique Provincia sic restituta, ac de novo erecta Conventum Edemburgi olim Provinciæ Scotiæ existentem perpetuo unientes, & adnectentes, Provinciali pro tempore præfata Provinciæ Hiberniæ futuro facultatem quoque deputandi Vicarium Provinciam prædictam Provinciæ Scotiæ, & Priorem prædicti Conventus Edemburgi, eadem auctoritate Apostolica tribuimus, & impertimur.

§. 6. Insuper pro hac vice tantum eidem Provinciæ de idoneis Priore Provinciali, & definitioribus providere volentes ac de infra scriptorum Fratrum expresse professorum fide, prudentia, charitate, integritate, doctrina, vigilantia, & Religionis zelo plurimum in Domino confisi, dilectos filios Matthæum a S. Eliseo in Sacra Theologia Doctorem alias Lyon. in Priorem Provinciam, ac Simonem a Sancto Stoc alias a Burth in Primum, Patricium a Sancta Maria Magdalena, alias Moans in Secundum: Jacobum a Nativitate alias Barnis in Tertium, Jacobum a Sancta Theresia alias Pendergat in Quartum. Definiores dictæ Provinciæ sic a Nobis erectæ ad tempus, quo ejusmodi officia juxta regularia ejusdem Ordinis Instituta durare consueverunt cum omnibus, & singulis prerogativis, præeminentiis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, auctoritate, & tenore prædictis constituimus, & deputamus. Præterea pro proximo futuro Capitulo generali eundem Matthæum in Definitorum generalem, ac Patricium a Sancta Maria Magdalena in primum, ac dilectos pariter filios Joannem Oneal in Secundum Socium, nec non Guillelmum Fleyrr in Vicarium Provinciam Scotiæ, & Priorem Conventus Edemburgi, ac Petrum a Pendergat socium, & secretarium ejusdem Scotiæ eadem auctoritate instituimus pariter, & deputamus. Mandantes præterea in virtute sanctæ obedientiæ omnibus, & singulis memorata Provinciæ Superioribus Fratribus, & personis, ceterisque, ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut supernominatos fratres ad officia eis respective per præfatos demandata, illorumque liberum exercitium juxta eandem tenorem præsentium recipiant, & admittant, eosque recognoscant, & illis in omnibus ad eadem officia spectantibus pareant, & obediant, faveantque, & assistant respective.

§. 7. Ac decernentes easdem præfatas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sique in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit Provinciarum Hiberniæ, & Scotiæ,

Primum Provinciam, ac Definiores creat.

Hujusmodi Literarum firmitas.

Derogatio contrariorum.

& Or-

& Ordinis prædictorum, aliisque quibuscumque etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 10.
Octob. 1737.
An. VIII.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Octobris 1737. Pontificatus Nostri Anno octavo.

CCXIV. Extensio, & ampliatio Constitutionis, quæ incipit: *In Supremo Justitia solio*: contra Homicidas edita pro Statu Ecclesiastico ad Regna Hispaniarum.

CLEMENS PP. XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Enarratio
contentorum
in Bulla: *In
Supremo.*

§. 1. **A**lias nos per nostras sub Plumbo expeditas literas, nempe Sexto Kalen. Februarii, Anno Incarnationis Dominicæ 1734. Pontificatus nostri Anno quinto ad compescenda, & coercenda, atque ab hac Alma Urbe, totaque in temporalis S. R. E. Ditione penitus avertenda, & eliminanda Homicidia, quæ a Viris sanguinum, Divini, humanique Juris oblitis, incredibili cum immanitate in dies magis magisque increbrescente sæpissime patrari non sine gravissimo paterni animi nostri dolore, ac dolore inaudiveramus, Constitutionem, quæ incipit: *In Supremo Justitia Solio*: promulgavimus, in qua postquam omnes, & singulas Constitutiones a se. re. Pio II., Paulo II., Sixto IV., Julio II., Leone X., Julio III., Pio IV., Pio V., Gregorio XIII., Sixto V., Gregorio XIV., Clemente VIII., Innocentio XI., Innocentio XII., ac Benedicto XIII., & quibusvis aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris adversus homicidas saluberrime editas approbavimus, confirmavimus, & innovavimus, illasque adversus quemcumque non usum, seu contrarium usum, qui quovis modo prætendi, vel allegari potuisset, restitimus, & plenarie reintegramus, quæ deinceps omnino, & inviolabiliter observari præcepimus, ac mandavimus.

Statutum in
ea, ut nemini
suffragari va-
leat quodlibet
Privilegium in casu
homicidii.

§. 2. Inter cetera in eadem Constitutione contenta hæc præscripta erant, tenoris, qui sequitur: Et quoniam experimento compertum est, administrationem, ac cursum rectæ, & expeditæ Justitiæ, quæ Republicæ salus præcipue innititur, summopere ob turbam, vel ab excessivo numero privilegiatorum vulgariter: *Patentati*: nuncupatorum, vel a minus recta intelligentia Privilegiatorum concessorum proinde salvis, firmisque remanentibus Decretis, ac resolutionibus, quæ temporibus fel. pariter recordationis Urbani Papæ VIII., & dictorum Innocentii XI., ac Innocentii XII. Prædecessorum, aut alias quodcumque ea super re emanarunt, volumus, quod privilegium Fori nemini quoruncumque privilegiatorum hujusmodi tam in Urbe, quam in reliquo Statu Ecclesiastico, prædictis Officialibus, aliisque privilegiatis a Congregatione pro tempore existentium ejusdem S. R. E. Cardinalium contra hereticam pravitatem generalium Inquisitorum, ac Ministris necessariis actu interventibus, Archiepiscopis, Episcopis, & Ordinariis præfatis, eorumque Curis dumtaxat exceptis, pro crimine homicidii suffragentur, sed

dicti Privilegiati quatenus Clericali charactere insigniti, Ecclesiasticæ, & quatenus laici fuerint, Sæculari Jurisdictioni subiaceant: Reservantes Nobis facultatem declarandi quinam, quotque esse debeant veri familiares dictorum Archiepiscoporum, Episcoporum, & Ordinariorum, ac Officialium necessariis curiis Ecclesiasticis verum, & actuale servitium præstantes.

§. 3. Insuper quia ex illis etiam, qui in sortem Domini vocati sunt, quique aliis irreprehensibilis, & ab omni culpa, & macula immunis vitæ, ac virtutum exemplo præluere debent, aliqui interdum reperiuntur adeo suæ vocationis immemores, ut impellente humani generis hoste pluribus etiam homicidiis manus suas cruentare non perhorrescant: Nos perverforum quoruncumque malitiæ obviandum esse non indulgendum probe intelligentes, ad istorum quoque frenandam pervicaciam perpetuo itidem statuimus, quod Clericus Primæ Tonsuræ nullum Beneficium Ecclesiasticum obtinens, tamen conditiones Clericis hujusmodi a Concilio Tridentino præscriptas servaverit, ac servet pro duobus tamen homicidiis animo deliberato, & præmeditato per eum patris privilegio Fori, & Canonis in odium tanti excessus, & ad aliorum terrorem exuatur: & uti incorrigibilis omnino sæculari potestati subiciatur, ab ea tanquam laicus legitimis poenis plectendus: Clericus quoque in minoribus Ordinibus constitutus, nec pariter Beneficiatus, nec præscripta a Concilio Tridentino servans tam celebs quam conjugatus, in causis homicidii dicto privilegio Fori non gaudet, eoque privatus remaneat, neque a proprio Episcopo, seu Ordinario, repeti, minusque habitum clericalem, quem indigne abiecit, reassumere possit nisi post totaliter expiatam admissi delicti penam. Declaratio autem, an Reus ante patratum homicidium requisita a Concilio Tridentino servaverit, ad Episcopum, aliumve loci Ordinarium omnino spectet, non retardata interim delinquentis assecuratione, facienda etiam per Judicem laicum nomine Ecclesiæ, qui illum pariter Ecclesiæ nomine ad illius dispositionem retinere possit, ac debeat, donec dicta declaratio prodierit, quæcumque diversa, ac etiam contraria Juris Canonici, & Apostolicarum Constitutionum dispositione, seu interpretatione, nec non consuetudine haud refragante.

§. 4. Porro cum idem Benedictus Prædecessor animadvertens homicidia hujusmodi suo etiam tempore increbrescere, nec minus quam alia facinora in celebri Constitutione dicti Gregorii XIV. etiam prædecessoris, quæ incipit: *Cum alias*: recensita publicæ quieti officere, pro commissi sibi Apostolici officii debito per prædictam suam Anno Incarnationis Dominicæ 1725. sexto Idus Junii, cui initium est: *Ex quo Divina*: evulgatam Constitutionem laicos animo præmeditato, ac deliberato proximum suum interficientes, ab Ecclesiastica Immunitatis beneficio excluderet, & repulerit, ac pro exclusis, atque repulsis haberi voluerit.

§. 5. Nos ob gliscentem in dies quorundam Ecclesiasticorum nequitiam, qui, nulla proprii Status habita ratione, non raro in adeo nefarium, detestandumque crimen prolabantur, ipsarum Gregorii, & Benedicti Prædecessorum Constitutionibus, quas supra confirmavimus, atque innovavimus, inhærentes, & quatenus opus sit, criminum in illis exceptorum reos immunitate Ecclesiastica nequaquam juvari, iterum decernentes, eandem Benedicti Prædecessoris Constitutionem, laicos animo præmeditato, ac deliberato proximum suum, sicut præmittitur, interficientes, a beneficio Immunitatis Ecclesiasticæ excludentem, ad ipsos Ecclesiasticos cujuscumque gradus, & Ordinis existant, in Urbe, ac universa ditione nobis, & Sedi Apostolicæ mediate,

Clericus
tonsuratus
secundum ho-
micidii reus
Fori privile-
gio non gau-
deat.

Quo etiam
privilegio
privus sit
Clericus in
minoribus
Ordinibus
constitutus,
præscripta-
que a Con-
cilio Triden-
tino non ser-
vans.

Disquisitio
autem an
Reus ante pa-
tratum homi-
cidium serva-
verit Statuta
Concilii spe-
ctet ad loci
Ordinarium.

Bened. XIII.
Laicos deli-
berato animo
idem crimen
patrantes ab
Immunitate
Ecclesiasticæ
excluit.

Hujusmodi
Benedicti
Constitutio-
nem extendit
Clemens ad
Ecclesiasticos
a Jure tamen
Ecclesiastico
judicandos.